

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Jaroslavy Skoumalové a soudců Mgr. Petra Sedláka, PhD. a JUDr. Václava Štencla, MA ve věci

žalobce: **GARLAND distributor, s.r.o.**, IČO 60108461
sídlem Hradecká 1136, 506 01 Jičín – Valdické Předměstí
zastoupený advokátkou Mgr. Kateřinou Kavalírovou
sídlem Dukelská 15, 500 02 Hradec Králové

proti
žalovanému: **Úřad pro ochranu hospodářské soutěže**
sídlem Kpt. Jaroše 7, 604 55 Brno

o žalobě na ochranu před nezákonným zásahem žalovaného, spočívajícím v místním šetření provedeném dne 6. 6. 2019 v obchodních prostorách žalobce

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žalobce nemá právo na náhradu nákladů řízení.
- III. Žalovanému se nepřiznává náhrada nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Předmět řízení

1. Dne 6. 6. 2019 provedl žalovaný v obchodních prostorách žalobce na adrese Hradecká 1136, 506 01 Jičín – Valdické předměstí místní šetření na základě pověření ze dne 3. 6. 2019, č. j. ÚOHS-S0214/2019/KD-15118/2019/820/Kba (dále jen „pověření“). Při

místním šetření žalovaný žalobci také doručil oznámení o zahájení správního řízení ze dne 31. 5. 2019, č. j. ÚOHS-S0214/2019/KD-15117/2019/820/Kba (dále jen „oznámení o zahájení správního řízení“), ve věci možného porušení § 3 odst. 1 č. 143/2001 Sb., o ochraně hospodářské soutěže a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o ochraně hospodářské soutěže“), jež mělo spočívat v uzavírání a plnění zakázaných dohod o přímém nebo nepřímém určení cen zboží pro další prodej mezi žalobcem a odběrateli.

II. Obsah žaloby

2. Žalobce se domáhá vyslovení nezákonnosti místního šetření a stanovení povinnosti žalovanému odstranit ze správního spisu vedeného pod sp. zn. ÚOHS-S0214/2019/KD veškeré dokumenty zajištěné u žalobce při tomto místním šetření uvedené v protokolu protokol o průběhu šetření na místě ze dne 6. 6. 2019, č. j. ÚOHS-S0214/2019/KD-15444/2019/820/Kba (dále jen „protokol“). Namítá, že šetření nebylo přiměřené legitimnímu cíli pro nesplnění testu vhodnosti, délky a rozsahu. Žalobce byl přímo zkrácen na svých právech, neboť bylo zasaženo do jeho práva na respektování soukromí, obydlí, korespondence, práva na informační sebeurčení a práva podnikat. Jedná se o ukázkový případ tzv. rybářské výpravy (lov informací).
3. Rozsah podezření žalovaného formulovaný v oznámení o zahájení správního řízení a v pověření neodpovídá zjištěním a indiciím, které měl žalovaný k dispozici před zahájením správního řízení a provedením místního šetření. Z podnětu oznamovatele ze dne 1. 3. 2019 doplněného emailovou komunikací z let 2012 – 2015 mezi oznamovatelem a žalobcem a výběrem obsahu soudního spisu Okresního soudu Sokolov, sp. zn. 16 C 355/2017, nemohl žalovaný učinit ani předběžný závěr, že a) komunikace žalobce byla adresována i jeho dalším odběratelům, b) komunikace probíhala v průběhu celého roku 2012 – 2015, nebo se v těchto letech vyskytovala častěji, c) obdobná komunikace probíhala v období let 2016 – 2019 – z tohoto období není žádný e-mail, d) se komunikace vztahovala i k výrobkům jiných značek než Woodster, Scheppach a Michelin, e) skutečně došlo k uzavření či plnění dohod o určování ceny zboží (absentuje jakákoliv indicie). Ani ze smluvní dokumentace nemohl žalovaný učinit zjištění o tom, že by žalobce v rámci obchodních vztahů s odběrateli vyžadoval dodržování cen zboží pro další maloobchodní prodej, nebo že by se tito k takovému postupu jakkoli zavazovali. Z cenového srovnání vybraných pěti výrobků v roce 2019 nemohl žalovaný učinit zjištění o tom, za jaké ceny byly tyto výrobky prodávány v období 2012 – 2018, za jaké ceny jsou prodávány jiné výrobky dodávané žalobcem na trh ani jak jsou stanoveny ceny, za které jsou lustrované výrobky prodávány. Provedená lustrace tvoří 0,25 % z celkového množství výrobků dodávaných žalobcem na trh; jde o statisticky nevýznamný a nepoužitelný vzorek. E-maily, které měl žalovaný k dispozici, měly charakter doporučení. Žalovaný v pověření neuvedl domnělý relevantní trh (teritoriálně jej nevymezil). Označení dotčeného zboží „zahradní technika a vybavení a nářadí“ je široké a zobecňující, a tedy nedostatečné z hlediska požadavku určitosti vymezení protiprávního jednání. Povaha předpokládaného omezení hospodářské soutěže je uvedena obecně a variantně jako „uzavírání a plnění zakázaných dohod o přímém nebo nepřímém určení cen“. Správní orgán musí být schopen taková jednání rozlišit, správně definovat a pouze to konkrétní jednání, o které by se v daném případě mohlo jednat, učinit předmětem vymezení a popsat charakteristické znaky takového jednání. Uvedený časový rozsah „od roku 2012 do současnosti“ se vymyká vstupním zjištěním a indiciím, k období let 2016 – 2019 neměl

žalovaný žádné relevantní informace; téměř polovina zajištěných dokumentů se přitom týkala let 2016 – 2019.

III. Vyjádření žalovaného

4. Žalovaný ve svém vyjádření navrhuje, aby soud žalobu zamítl. S odkazem na rozsudek Soudního dvora Evropské unie ze dne 21. 9. 1989 ve spojených věcech C-46/87 a C-227/88 uvádí, že místní šetření slouží k získání dalších podkladů, informací a dokumentů, o jejichž existenci žalovaný předem nevěděl, ale které mu umožní rozkrýt povahu a rozsah jednání, které je předmětem šetření. Přiměřenost rozsahu místního šetření úvodnímu podezření, k jehož prošetření mělo místní šetření sloužit, nelze ztotožňovat s nutností prokázat spáchání přestupku. Není možné požadovat, aby v rámci šetření na místě žalovaný mohl dohledávat jen ty dokumenty, o jejichž existenci předem ví, neboť tím by byl popřen samotný smysl a účel tohoto vyšetřovacího nástroje. Žalovaný postupoval na základě svého zákonného oprávnění vyplývajícího z § 21f zákona o ochraně hospodářské soutěže. Pověření obsahuje všechny formální náležitosti vyplývající z § 21f odst. 5 zákona o ochraně hospodářské soutěže. Žalobce byl seznámen s tím, jaký legitimní cíl místní šetření sledovalo a z čeho podezření žalovaného vychází. Žalovaný vycházel především z podnětu podavatele, jím doplněných důkazů, především z emailů žalobce ze dnů 23. 4. 2012, 1. 3. 2013, 6. 6. 2013, 19. 3. 2014, 13. 2. 2015, přípisu žalobce s názvem „Jak se zbytečně nepřipravovat o zisk“; dále ze sdělení podavatele (z něj rovněž vyplynulo, že žalobce zastupuje takřka kompletní sortiment zahradní techniky a elektrického nářadí; podavatel rovněž uvedl, že cenové výhrůžky se měly týkat celého sortimentu dodávaného na trh žalobcem) a z cenového porovnání aktuálních maloobchodních cen dotčených výrobků (u pěti vybraných produktů se maloobchodní cena až na výjimky nápadně shoduje – šlo přitom převážně o poměrně drahé zboží, u něhož by měl být logicky větší prostor pro úpravu marže a cenovou konkurenci). S každou další indicií podezření žalovaného ještě sílilo, proto se žalovaný rozhodl zahájit správní řízení. Žalovaný oprávněně pojal podezření, že žalobce se vůči svým odběratelům minimálně od roku 2012 snažil a stále snaží o určování cen pro další prodej zboží a o doporučování cen jde tedy pouze zdánlivě. Oprávněně také mohl dojít k podezření, že uzavření a plnění cenových dohod skutečně došlo, tzn. že odběratelé žalobce na jeho návrh přistoupili (toto uvedl sám podavatel a nasvědčovala tomu též dikce jednotlivých e-mailů žalobce, jakož i přehled cenových srovnání jednotlivých produktů). Časové hledisko žalovaný vymezil nad rámec požadavků unijních a českých soudů. Určení, že předmětem možného protisoutěžního jednání měla být „zahradní technika a vybavení a nářadí“ vyplývá z indicií, kterými žalovaný před provedením místního šetření disponoval (např. z informací, které sám žalovaný uváděl na svých internetových stránkách); konkrétní vymezení produktového trhu je až předmětem správního řízení. Kopie dokumentů, které žalovaný během místního šetření pořídil k létům 2016 – 2019 odpovídají rozsahu pověření, které zároveň odpovídá rozsahu podezření. Délka místního šetření i počet zaměstnanců jej provádějících se nijak nevymykají běžnému postupu během neohlášeného místního šetření, nedošlo k vybočení ze zákonných mantinelů.
5. Žalovaný dále uvádí, že i v případě, že by napadené místní šetření bylo posouzeno jako nezákonný zásah, nemůže být vyhověno návrhu žalobce na nařízení odstranění veškerých dokumentů, neboť nezákonné místní šetření neznamena automaticky nezákonnost pořizovaných dokumentů a nemožnost jejich použití. I v případě, že by předmětné dokumenty ve správním řízení nešlo použít z důvodu jejich nezákonného pořizení,

neznamenaloby to, že by se žalovaný jejich držením jakožto součástí spisové dokumentace dopouštěl nezákonnosti. Součástí správního spisu jsou a musejí zůstat všechny dokumenty k dané věci se vztahující, a to z důvodu požadavku na zachování procesních stop konkrétního správního řízení.

IV. Další vyjádření účastníků řízení

6. Žalobce v podané replice žalobce kromě argumentů uvedených v žalobě či závěru z nich vyplývajících upozorňuje na záměnu pojmu „internetové obchody“ uvedeného v podnětu za pojem „internetové stránky“ uvedený ve vyjádření žalovaného, jež je významná z hlediska podezření a vymezení předmětu správního řízení. Pouze e-mail ze dne 15. 4. 2014 byl patrně zaslán na adresu oznamovatele. Ostatní e-maily byly interní komunikací, nebo neobsahovaly žádné adresáty. Není tedy možné dojít k závěru, že byly žalobcem rozesílány. Z podnětu oznamovatele i všech příloh vyplývá, že tvrzené ovlivňování ceny se vztahovalo pouze na prostředí internetového obchodu. Správní orgán neměl žádný poznatek o tom, že by se žalobce pokoušel o komplexní vliv na ceny produktů, např. formou přímého prodeje v kamenných obchodech. S dokumenty zajištěnými žalovaným při místním šetření, které bylo dle žalobce nezákonné, nadále aktivně nakládá a využívá je v rámci správního řízení – trvá tak stav, kdy jsou tímto způsobem porušována práva žalobce. Jediným způsobem, jak zajistit, že nezákonně opatřené důkazy nebudou procesně použitelné, je jejich vynětí ze správního spisu.
7. Při jednání dne 10. 12. 2019 účastníci řízení setrvali na svých stanoviscích.

V. Posouzení věci krajským soudem

8. Krajský soud v Brně shledal, že žaloba byla podána v zákonné lhůtě osobou k tomu oprávněnou a směřuje proti úkonu správního orgánu, který pojmově může být zásahem ve smyslu § 82 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“). Přistoupil proto k přezkumu zákonnosti tvrzeného zásahu, a to primárně podle skutkového a právního stavu v době vydání tohoto rozsudku (§ 87 odst. 1 věta první s. ř. s.).
9. Podle § 87 odst. 1 s. ř. s. soud rozhoduje na základě skutkového stavu zjištěného ke dni svého rozhodnutí; rozhoduje-li soud pouze o určení toho, zda zásah byl nezákonný, vychází ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době zásahu.
10. Ačkoliv se žalobce domáhá vedle určení, že zásah byl nezákonný, také odstranění důsledků zásahu (vrácení zajištěných dokumentů), nezákonnost samotného zásahu je nutno podle názoru zdejšího soudu posuzovat podle skutkového a právního stavu v době zásahu. Text citovaného ustanovení by sice připouštěl i takový výklad, že pouze v případě ryze určovací zásahové žaloby je rozhodováno podle skutkového a právního stavu v době zásahu (a ve zbývajících případech je rozhodný skutkový stav v době rozhodnutí soudu), nicméně takový výklad by byl v rozporu s povahou soudního přezkumu nezákonných zásahů. V případě trvajících zásahů je logické, že jeho zákonnost je posuzována ve vztahu k celé délce jeho trvání a změny skutkového stavu v průběhu soudního řízení proto hrají roli jak pro učinění závěru o zákonnosti, tak pro možnost vyhovění petitu žaloby, kterým je například požadováno ukončení nezákonného zásahu. V případě, že samotný zásah byl ukončen a přetrvávají „pouze“ jeho důsledky, musí soud primárně posuzovat zákonnost zásahu podle skutkového a právního stavu v době, kdy byl zásah učiněn. Pouze v případě, že shledá zásah nezákonným a přistoupí k posouzení důvodnosti žaloby z hlediska

požadavku na odstranění důsledků zásahu, přihlíží k dalšímu skutkovému vývoji (nemůže například uložit žalovanému povinnost konat určitým způsobem, pokud tak již žalovaný v mezidobí učinil). Jinými slovy deklaratorní výrok rozsudku se opírá o skutkový a právní stav v době, kdy se uskutečnila deklarovaná skutečnost, konstitutivní výrok rozsudku se pak opírá o skutkový stav v době rozhodnutí soudu. Co se týče právního stavu rozhodného pro konstitutivní výrok, určující může být jak právní stav v době uskutečnění zásahu (z hlediska zákonnosti postupu žalovaného), tak právní stav v době rozhodování soudu (např. z hlediska přípustnosti uložení konkrétní povinnosti žalovanému).

11. O tom, že žaloba na ochranu před nezákonným zásahem správního orgánu podle § 82 a násl. s. ř. s. je adekvátním prostředkem bezprostřední ochrany proti provedení místního šetření žalovaným dle zákona o ochraně hospodářské soutěže, svědčí rozsudek Evropského soudu pro lidská práva (dále jen „ESLP“) ze dne 2. 10. 2014 ve věci *DELTA PEKÁRNY a. s. proti České republice*, č. stížnosti 97/11 (dále jen „rozsudek ESLP ve věci Delta pekárny“), jenž tento typ žaloby považuje za nejvhodnější mechanismus ochrany proti zneužití pravomoci žalovaného jakožto kontrolního orgánu při místním šetření.
12. V návaznosti na rozsudek ESLP ve věci *Delta pekárny* byl s účinností od 19. 10. 2016 doplněn § 21f zákona o ochraně hospodářské soutěže o odst. 7 ve znění: „*Proti šetření v obchodních prostorách soutěžitelů lze podat žalobu.*“ Jak uvádí důvodová zpráva k zákonu č. 293/2016 Sb., kterým byla citovaná změna v zákoně o ochraně hospodářské soutěže provedena, „[t]ato žaloba přitom umožňuje, aby soud přezkoumal nejenom to, zda byly dodrženy podmínky pro zahájení místního šetření, ale i samotný průběh tohoto šetření, a to relativně krátce po realizaci zásahu, jelikož pro podání zmíněné žaloby soudní řád správní zakotvuje subjektivní lhůtu dvou měsíců“.
13. Implementací rozsudku ESLP ve věci *Delta pekárny* prostřednictvím zakotvení odst. 7 do § 21f zákona o ochraně hospodářské soutěže byla teprve v českém právním řádu nastolena právní jistota v oblasti ochrany proti provedení místnímu šetření ve smyslu § 21f zákona o ochraně hospodářské soutěže. Podle dosavadní judikatury Nejvyššího správního soudu (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 22. 9. 2011, č. j. 5 Aps 4/2011 - 326) totiž byla zásahová žaloba dle § 82 s. ř. s. použitelná pouze proti šetření, které proběhlo zcela mimo rámec správního řízení, avšak ne ve vztahu k šetření, které bylo uskutečněno v rámci řádně zahájeného správního řízení - v této situaci byl dotčenému soutěžiteli umožněn toliko přezkum rozhodnutí správního orgánu ve smyslu § 65 s. ř. s. (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 13. 2. 2014, č. j. 7 Aps 2/2013 - 35) a v případě, že bylo správní řízení zastaveno, nebyl umožněn ani ten.
14. Na základě § 21f odst. 7 zákona o ochraně hospodářské soutěže ve spojení s § 82 a násl. s. ř. s. již správní soudy přezkoumávají místní šetření *en bloc*, tedy nejen samotné pověření k šetření, ale též (a zejména) jeho vlastní průběh, přičemž mohou vyslovit jeho nezákonnost, zakázat žalovanému pokračovat v porušování práv soutěžitelů a, je-li to možné, přikázat mu obnovit stav před zásahem (§ 87 odst. 2 s. ř. s.).
15. Nezákonnost předmětného místního šetření, jež je žalobou označeno jako zásah, žalobce spatřuje v tom, že bylo provedeno na základě **nedostatečně odůvodněného pověření**. Formulovaný rozsah **podezření dle žalobce neodpovídá zjištěním a indiciím**, jež měl žalovaný k dispozici před zahájením správního řízení a provedením místního šetření. Dle

žalobce žalovaný provedl **tzv. rybářskou výpravu**, když zajistil obsáhlé množství informací, které neodpovídá uvedenému podezření.

16. Revizí správního spisu zdejší soud zjistil, že v pověření bylo jako důvod místního šetření uvedeno „[p]rovedení šetření dle § 21f zákona [zákon o ochraně hospodářské soutěže] ve věci možného porušení § 3 odst. 1 zákona [zákon o ochraně hospodářské soutěže], které Úřad spatřuje v uzavírání a plnění zakázaných dohod o přímém nebo nepřímém určení cen zboží pro další prodej sjednávaných mezi žalobcem a jeho odběrateli“. Jako zboží tvořící předmět uvedených dohod bylo žalovaným uvedeno „zahradní technika a vybavení a nářadí“. Časové rozpětí podezření z uzavírání dohod bylo vymezeno „od roku 2012 do současnosti“. Potenciální důsledek popsání jednání charakterizoval žalovaný jako „narušení hospodářské soutěže na trhu/trzích dotčeného zboží [tj. zahradní technika a vybavení a nářadí]“. Jako důvodná indicie pro provedení šetření bylo v pověření uvedeno „vyjádření odběratele účastníka řízení [žalobce] a jím poskytnuté podklady a informace, shromážděné Úřadem v rámci předběžného šetření vedeného pod sp. zn. ÚOHS-P0108/2019/KD“ a dále „cenové srovnání provedené Úřadem u vybraných produktů dotčeného zboží dodávaných účastníkem řízení [žalobcem]“. Účelem místního šetření pak mělo být „[p]roověření obchodních záznamů a zajištění relevantních dokumentů vztahujících se k vymezenému předmětu správního řízení sp. zn. ÚOHS-S0214/2019/KD, a to prověření a zajištění kopií obchodních záznamů a dalších relevantních podkladů vztahujících se k jednání účastníka řízení [žalobce] a jeho odběratelů ve věci dodržování účastníkem řízení [žalobcem] stanovených cen pro další prodej dotčeného zboží [tj. zahradní technika a vybavení a nářadí] odběrateli“. Obsah odůvodnění pověření je zcela v souladu s obsahem oznámení o zahájení správního řízení.
17. V posuzované věci není mezi žalobcem a žalovaným sporu o tom, že provedené místní šetření mělo zákonnou oporu v § 21f zákona o ochraně hospodářské soutěže a jeho realizace mohla sledovat legitimní cíl, kterým je efektivní výkon ochrany hospodářské soutěže. Z toho, že místní šetření mělo zákonný základ a bylo obecně v souladu s legitimními cíli, však ještě nelze učinit závěr, že obstálo coby zákonné. Aby tento závěr bylo možno učinit, muselo by místní šetření být též **nezbytné, tj. především přiměřené uvedenému legitimnímu cíli**. Aby pak bylo přiměřené, muselo by vyhovět **v testu vhodnosti, délky a rozsahu** (viz rozsudek ESLP ve věci *Delta pekárny*, bod 91; resp. na něj navazující rozsudek Krajského soudu v Brně ze dne 14. 10. 2016, č. j. 62 Af 39/2016-115; a dále rozsudky Krajského soudu v Brně ze dne 23. 3. 2017, č. j. 62 A 236/2016-91; ze dne 31. 3. 2017, č. j. 29 A 165/2016-150; ze dne 29. 5. 2017, č. j. 30 Af 29/2016-262).
18. Posouzení vhodnosti místního šetření (ve smyslu adekvátnosti využití tohoto procesního institutu vzhledem ke konkrétním skutkovým okolnostem, jaké byly dány na počátku místního šetření) zdejší soud založil na posouzení existence konkrétních skutkových zjištění, jež měl žalovaný k dispozici před zahájením místního šetření.
19. Pokud jde tedy o skutková zjištění, jež žalovaného k uskutečnění místního šetření vedla, pak z obsahu spisu plyne, že zahájení správního řízení a uskutečnění místního šetření předcházelo podání podnětu k prošetření jednání žalobce, jež mělo spočívat v nařizování, resp. vydávání pokynů k nastavení minimálních cen odběratelům na jejich internetových obchodech pro výrobky dodávané žalobcem. V návaznosti na tento podnět si žalovaný za účelem zjištění stavu věci, o kterém nejsou důvodné pochybnosti, vyžádal od oznamovatele podnětu další informace a podklady pro možnost větší objektivizace, zda tvrzeným postupem žalobce mohly být naplněny všechny pojmové znaky zakázaných

dohod narušujících soutěží. Následně žalovaný z veřejně dostupných zdrojů shromáždil informace o cenách výrobků zahradní techniky a náradí značek Scheppach a Michelin (konkrétně produktů Michelin MPX19EH, Scheppach HL 1010, Scheppach HL 1500, Scheppach SG 2000, Scheppach SG 3500). Zdejší soud dává za pravdu žalovanému v tom, že z obsahu e-mailů odesílaných žalobcem neplynou pouhá doporučení minimální výše maloobchodních cen, nýbrž i postup, jenž žalobce hodlá uplatnit v případě, kdy tyto ceny nebudou jeho odběrateli dle doporučení nastaveny. Jako příklad lze uvést následující výňatky:

- „ač se to zdá neuvěřitelné :-), vypadá to, že někteří naši partneři stále nezaregistrovali nové ceníky platné pro rok 2012 [...]. Prosímte ty, kterých se to týká, aby si nové ceny na zahradu i náradí odkontrolovali dle přiložených ceníků. Byla by určitě škoda se zbytečně připravovat o rabaty, které jsou pro fungování každé firmy nezbytné“ (e-mail ze dne 23. 4. 2012; potvrzení doplněno zdejším soudem)
- „tímto Vás žádáme o kontrolu a případné přecenění na aktuální doporučené ceny a to nejpozději do termínu 8.3.2013“ (e-mail ze dne 1. 3. 2013; potvrzení doplněno zdejším soudem)
- „někteří z Vás stále ještě a věřím že ne úmyslně, nepřecenili na ceny platné od března tohoto roku a tak naposledy připomínám že např. internetová doporučená cena GP 25 není 4.990-5.490 Kč ale 5.749,- Kč a toto není zdaleka jediný produkt kde máte nastaveny špatné ceny...z toho vyplývá že Vám asi stačí nižší rabaty než jsou nastaveny a tak po pondělní kontrole těm kterým tyto menší rabaty stačí budou nastaveny“ (e-mail ze dne 6. 6. 2013; potvrzení doplněno zdejším soudem)
- „V příštích dnech (nejpozději do 23. 3. 2014) doporučujeme provést následující jednoduché kroky u zboží, které nakupujete od společnosti Garland [...]. Tímto e-mailem nechceme a ani nemůžeme nikomu nic nařizovat. Nicméně je jasné, že pokud se náš pohled na způsob prodeje bude výrazně odlišovat od naší vize [...], budeme muset u takových partnerů podniknout kroky, které mohou vést až k vypovězení smlouvy. Vám, kteří výše uvedené doporučení dodržujete, chceme poděkovat.“ (příloha e-mailu ze dne 19. 3. 2014 s názvem „Jak se zbytečně nepřipravovat o zisk“; potvrzení doplněno zdejším soudem)
- „připomínám e-mail p. H. ze začátku tohoto týdne ohledně doporučení na přecenění dle nového aktuálního ceníku a termín pondělí 24.3. kdy je nutné mít nastaveny již nové, aktuální ceny, času na změnu bylo dost a upozorňuji na možnost kontroly právě v pondělí a na to že již nebudou brány ohledy na případné nesrovnalosti“ (e-mail ze dne 21. 3. 2014; potvrzení doplněno zdejším soudem)
- „jsou to již téměř 3 týdny do přecenění produktů značky Scheppach a někteří máte ještě pořád nastaveny ceny staré, přeceňte na ceny aktuální ať si sami neubíráte z rabatu...“ (e-mail ze dne 13. 2. 2015; potvrzení doplněno zdejším soudem)

20. Nelze souhlasit se žalobcem, že ze znění e-mailů žalovaný nemůže dovozovat, že byly kromě oznamovatele podnětu adresovány také jiným osobám. Použité formulace oslovení typu „vážení obchodní přátelé“ nasvědčuje tomu, že sdělení žalobce byla určena většímu množství jeho obchodních partnerů. V e-mailu ze dne 13. 2. 2015 je dokonce viditelný seznam adresátů, jimiž jsou právě prodejci zahradní techniky a náradí. Skutečnost, že e-maily byly odesílány více adresátům, vyplývá rovněž z formulací typu „[p]rosíme ty, kterých se to týká [...]. Vám ostatním děkujeme [...]“, „někteří z Vás“, „Vám, kteří výše

uvedené doporučení dodržujete, chceme poděkovat". Za zcela absurdní považuje soud tvrzení žalobce uvedená v replice, že e-maily byly interní komunikací a v některých případech dokonce neobsahovaly žádné adresáty. Skutečnost, že adresáti byli zadáni jako „skrytí“, typicky proto, aby adresáti neměli k dispozici e-mailové adresy ostatních, resp. aby nedisponovali informací o tom, komu konkrétně je daný e-mail zasílán, neznamená irelevanci takového e-mailu ve vztahu k podezření žalovaného, když zejména obsah e-mailu důvodné podezření jednoznačně zakládá. Skutečnosti, jež žalobce tvrdí v replice, jsou navíc v rozporu s žalobním tvrzením o tom, že e-maily, které měl žalovaný k dispozici, byly toliko doporučujícího charakteru.

21. Zdejší soud rovněž nepřisvědčuje žalobci v názoru, že rozsah podezření uvedený žalovaným neodpovídá jeho zjištěním z důvodu, že se podezření týkala výlučně značek Woodster, Scheppach a Michelin. Přestože z e-mailové komunikace výslovně nevyplývají cenová doporučení ke všem jednotlivým značkám výrobků, s nimiž žalobce obchodoval, její obsah nasvědčuje určitému typu jednání žalobce při prodeji výrobků zahradní techniky a nářadí, bez ohledu na konkrétní značku. Sám žalobce se na internetových stránkách prezentoval jako prodejce kompletního sortimentu zahradní techniky a elektrického nářadí, a to od společností MTD, Scheppach, Riwall, Palram, MWH, Activa, Michelin, Elpumps, RYOBI, DWT, GTM Professional, Silky. Přinejmenším e-mail ze dne 19. 3. 2014 nasvědčuje právě tomu, že žalobce působil na své odběratele co do požadavku minimální výše maloobchodních cen napříč obchodovaným sortimentem. Zjištění žalovaného tedy zcela jednoznačně mohla vyvolat důvodné podezření, že žalobce ovlivňuje maloobchodní ceny nejen značek Woodster, Scheppach a Michelin, nýbrž i ostatních značek tvořících jeho portfolio. K tomu zdejší soud zdůrazňuje, že vyšetřovací pravomoci soutěžních orgánů mají široký dosah a ztratily by účelnost, kdyby se tyto orgány musely *„omezit pouze na to, že budou požadovat předložení dokumentů nebo spisů, jejichž existence by jim byla již předem známa“* (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 24. 5. 2017, č. j. 6 As 113/2017-83). Jak opakovaně judikuje Soudní dvůr, *„[t]akové právo naopak znamená možnost vyhledávat různé poznatky a informace, které ještě nejsou známy nebo plně identifikované. Bez takové možnosti by Komise nemohla shromažďovat poznatky a informace nezbytné pro šetření v případě, že by narazila na odmítnutí spolupráce nebo na obstrukční postoj ze strany dotyčných podniků“* (rozsudek Soudního dvora ze dne 21. září 1989 ve spojených věcech 46/87 a 227/88 *Hoechst AG proti Komisi Evropských společenství*, body 26 a 27). Nelze proto přisvědčit ani námitce žalobce o nezákonnosti pověření z důvodu příliš širokého a zobecňujícího označení dotčeného zboží. Zvolená formulace „zahradní technika a vybavení a nářadí“ naopak plně odpovídá důvodnému podezření žalovaného.
22. Není důvodná ani námitka žalobce spočívající v tvrzení, že správní orgán neměl žádný poznatek o tom, že by se žalobce pokoušel o komplexní vliv na ceny produktů, např. formou přímého prodeje v kamenných obchodech, když z podnětu oznamovatele i jeho příloh vyplývá, že tvrzené ovlivňování ceny se vztahovalo pouze na prostředí internetového obchodu. To, zda získané indicie svědčí toliko o cenové politice žalobce vůči provozovatelům internetových obchodů či o jeho cenové politice obecně, je nutno posuzovat s ohledem na charakter jednání, z něhož žalovaný žalobce podezříval. Zdejší soud souhlasí s žalovaným v tom, že praktika určování cen pro další prodej (také označovaná jako RPM – *„resale price maintenance“*) je zásadně směřována vůči všem odběratelům, aby mohla plnit svůj účel. I z povahy dané praktiky proto mohl mít žalovaný důvodné podezření, že se závadného jednání žalobce dopouští vůči všem svým

odběratelům. E-mailová korespondence, kterou měl správní orgán před zahájením místního šetření k dispozici, přitom nijak nenasvědčuje tomu, že by žalobce korekci maloobchodních cen svých odběratelů činil toliko ve vztahu k internetovým obchodům. Co se týče žalobcem namítané absence jakékoliv indicie nasvědčující skutečnému uzavření či plnění dohod o určování ceny zboží, zdejší soud uvádí, že právě obsah e-mailů žalobce svědčí o opaku. Žalobce své obchodní partnery nejenže pravidelně informoval o aktuálních doporučených cenách, ale také je na základě zjevně provedených kontrol upozorňoval na to, že někteří své prodejní ceny zasláním doporučením doposud nepřizpůsobili, stanovoval jim termíny pro požadované přecenění a poučoval je o následcích, které hodlá vyvodit v případě, že se doporučenými cenami nebudou řídit (snížení nastavených slev z prodejní ceny, vypovězení smlouvy). Z obsahu e-mailů upomínkového charakteru vyplývá, že někteří odběratelé žalobce se doporučeným cenám již přizpůsobili, zatímco někteří své ceny doposud dle představ žalobce neupravili. Z provedeného cenového porovnání je rovněž zjevné, že ceny vybraných výrobků vykazují vysokou, v určitých případech úplnou, shodnost. Pravděpodobné podezření žalovaného tak bylo porovnáním internetových cen jednotlivých prodejců ještě podpořeno. Tuto indicii nijak nediskvalifikuje skutečnost, že žalovaný provedl cenové porovnání pouze pěti vybraných produktů. Pro tvorbu důvodného podezření je stěžejní, že provedený výběr již existující podezření jakkoli nevyvrátil, ba právě naopak. Nasvědčoval přetrvávajícímu předem dohodnutému cenovému nastavení. Podezření žalovaného o uzavírání a následném plnění cenových dohod navrhovaných žalobcem tak zcela odpovídá podkladům, jež měl žalovaný k dispozici před zahájením správního řízení, resp. provedením místního šetření. K potvrzení či vyvrácení tohoto podezření v jednotlivých závazkových vztazích žalobce s jeho odběrateli pak měla sloužit další, bližší zjištění, jež měla vyplynout právě z provedeného místního šetření.

23. K žalobcem namítané nedostatečnosti zjištění žalovaného pro formulaci podezření uvedeného v oznámení o zahájení správního řízení a pověření soud dále uvádí, že důvodné podezření žalovaného by nemohlo vzniknout např. v situaci, kdy by se žalovaný spokojil toliko s prvotním podnětem oznamovatele a nepožadoval by jeho doplnění, ani by jej dále neprověřoval, nebo pokud by se ono pravděpodobné podezření při prověření nepotvrdilo. Platí sice, že k zahájení řízení i provedení šetření je třeba mít podklady či poznatky, z nichž plyne důvodné podezření; není ovšem třeba mít jistotu. V daném případě zde tyto poznatky plynoucí kromě podnětu i z písemných podkladů, jakožto z provedeného srovnání cen byly dány. Jak uvedl Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 30. 1. 2019, č. j. 1 As 80/2018-201, míra pravděpodobnosti musí být natolik intenzivní, aby bylo pravděpodobné, že došlo k protisoutěžnímu jednání. Je však pochopitelné že žalovaný zpravidla bude mít před zahájením řízení k dispozici toliko kusé informace týkající se možné nedovolené spolupráce v oblasti hospodářské soutěže, a bude tak mít povědomí pouze o některých projevech domnělé širší spolupráce. Pro zahájení řízení však žalovanému postačí indicie nasvědčující tomu, že takový systém spolupráce mezi soutěžiteli skutečně existuje alespoň v určitém měřítku.
24. Z výše uvedeného zdejší soud dovozuje, že místní šetření proběhlo v situaci, kdy žalovaný měl zřetelné, konkrétní a dostatečné vstupní indicie o tom, že hospodářská soutěž může být narušena protisoutěžním jednáním, i o tom, o jaké protisoutěžní jednání se může jednat, a to jak typově (tj. že se může jednat o jednání kartelové na vertikální úrovni, tedy jednání podřaditelné pod § 3 zákona o ochraně hospodářské soutěže, nikoliv o jednání představující různé formy zneužití dominantního postavení ve smyslu § 11 zákona o

ochraně hospodářské soutěže), tak věcně – obsahově (tj. že toto jednání může spočívat v uzavírání a plnění zakázaných dohod o přímém nebo nepřímém určení cen zboží pro další prodej mezi žalobcem a jeho odběrateli). Na těchto vstupních indicích tedy žalovaný podle zdejšího soudu mohl vystavět věrohodnou a věcně relativně ohraničenou hypotézu ohledně podezření z protisoutěžního jednání žalobce, k jejímuž cílenému prověření mohlo místní šetření směřovat a jejíž rámec nemohlo přesáhnout. Tyto indicie přitom poskytují jasný a legitimní rámec zaměření místního šetření, jemuž odpovídá údaj z oznámení o zahájení správního řízení, resp. z pověření, tj. „*možné porušení § 3 odst. 1 zákona [zákon o ochraně hospodářské soutěže], které Úřad spatřuje v uzavírání a plnění zakázaných dohod o přímém nebo nepřímém určení cen zboží pro další prodej sjednávaných mezi žalobcem a jeho odběrateli*“. Takto vymezené předpokládané omezení hospodářské soutěže je dle názoru zdejšího soudu dostatečně konkrétní, neboť právě šetření provedené na místě směřuje k jednotlivým zjištěním o skutkovém stavu, jež terpve mohou vést k jednoznačnému vymezení způsobu porušení pravidel hospodářské soutěže.

25. Hodnocení soudu odpovídá i názor Nejvyššího správního soudu vyjádřený v rozsudku ze dne 8. 11. 2019, č. j. 5 As 339/2018-40, „*nároky na správní orgán při vymezování předmětu řízení v této fázi řízení musí být reálné, protože hlavní část správního řízení, při níž dochází k shromažďování důkazů a jejich vyhodnocování, teprve nastane. Ve fázi zahájení správního řízení žalovaný nemůže disponovat důkazy, ze kterých by byl schopen přesně popsat všechny okolnosti a do detailů formulovat celý rozsah protisoutěžního jednání. Proto žalovaný zpravidla přistupuje k provedení místního šetření, neboť právě místní šetření je klíčovým nástrojem pro získání relevantních informací o protisoutěžním jednání účastníků řízení. Jde o nezbytný nástroj v rámci vyšetřovací pravomoci soutěžního úřadu, jehož účelem je zajištění důvěryhodných a jedinečných důkazů pro zjištění a následné potrestání protisoutěžního jednání*“. Žalovanému proto nelze vytýkat užití variantního způsobu určení cen jako „*přímé nebo nepřímé*“. Zjištění žalovaného před provedením místního šetření nebyla takového rázu, aby žalovaný mohl dle požadavku žalobce učinit předmětem vymezení výlučně jeden z uvedených způsobů určení cen. S ohledem na povahu místního šetření a účel, jež má naplňovat, splnění takového požadavku po žalovaném ani nelze spravedlivě žádat.
26. Místní šetření je bezesporu nástrojem invazivním, který využívá prvek překvapení, díky němuž soutěžitelé nemají možnost manipulovat s důkazy, zbavovat se jich či je jakkoli pozměňovat. I přesto je však nástrojem legitimním, neboť umožňuje právě naplnit účel zákona o ochraně hospodářské soutěže a získat nezbytné důkazy, bez nichž by často nebylo závažná protisoutěžní jednání soutěžitelů vůbec odhalit. Disponoval-li žalovaný skutečnostmi zakládajícími důvodné podezření z protisoutěžního jednání a náležitým způsobem dostatečně zřetelně předmět správního řízení v pověření vymezil, nelze jeho postupu v přezkoumávané fázi správního řízení ničeho vytknout. Jelikož konkrétní důkazy a specifikace protisoutěžního jednání, jichž se žalobce dovolává, mohly být po právu opatřovány až při (nebo po) místním šetření v rámci správního řízení, nevidí soud s ohledem na výše uvedené žádnou překážku pro provedení místního šetření ve fázi, kdy disponoval shora specifikovanými skutkovými zjištěními.
27. Jelikož existovaly skutečnosti a předběžné poznatky dostatečně nasvědčující podezření z porušení pravidel hospodářské soutěže, byly splněny zákonné podmínky pro uskutečnění místního šetření a toto šetření je zároveň nutno považovat za adekvátní vzhledem

k charakteru podezření. Zdejší soud má tudíž za to, že šetření z pohledu jeho vhodnosti vyhovuje testu nezbytnosti.

28. Co se týče délky provedeného místního šetření, dle protokolu bylo provedeno dne 6. 6. 2019, v době od 8:50 do 17:40, trvalo tedy jeden den v délce jednotek hodin. Takovou délku nelze považovat obecně ani s přihlédnutím ke konkrétnímu důvodu místního šetření za nijak excesivní. Prověřování spáchání protisoutěžního jednání prostřednictvím prohledávání veškerých obchodních záznamů soutěžitele je obecně odborně a personálně náročnou činností. V projednávané věci přitom soud neshledal žádné specifické okolnosti, které by nasvědčovaly tomu, že by v daném případě postačovalo učinit pouze několik málo rutinních kroků, a že by tudíž délkou trvání místní šetření vybočilo ze standardů žalovaného, nebo že by bylo z jiného důvodu zbytečně prodlužováno. Místní šetření proto i z pohledu jeho délky vyhovuje testu nezbytnosti.
29. Žalobce brojí proti vymezení právního důvodu, účelu a rozsahu místního šetření. K této námitce soud nejprve souhrnně uvádí, že vymezení předmětu a účelu místního šetření v pověření jednak demonstruje, že je toto šetření oprávněné, ale zejména umožňuje šetřenému soutěžiteli vymezit rozsah jeho povinnosti spolupráce se žalovaným a chrání jeho právo na obhajobu (rozsudek Soudního dvora ze dne 17. října 1989 ve spojených věcech 97/87 a 99/87 *Dow Chemical Ibérica SA a další proti Komisi Evropských společenství*, bod 26). Unijní judikatura požaduje, aby rozhodnutí podle čl. 20 nařízení 1/2003, jímž Komise nařizuje kontrolu obdobnou místnímu šetření podle § 21f zákona o ochraně hospodářské soutěže, vymezovalo „předpoklady a domněnky, které chce Komise ověřit“ (rozsudek Tribunálu ze dne 6. září 2013 ve spojených věcech T-289/11, T-290/11 a T-521/11 *Deutsche Bahn AG a další proti Komisi*, bod 75). Komise musí popsat „charakteristické rysy předpokládaného protiprávního jednání tak, že uvede domnělý relevantní trh a povahu předpokládaných omezení hospodářské soutěže, jakož i odvětví, kterých se týká údajné protiprávní jednání, které je vyšetřováno, vysvětlí způsob, jak se podnik údajně účastnil protiprávního jednání, a uvede předmět vyšetřování a skutečnosti, které mají být ověřeny“ (tamtéž, bod 77, podtržení doplněno zdejším soudem), dále je povinna v rozhodnutí podrobně uvést, že má „k dispozici poznatky a závažné indicie hmotného charakteru, na jejichž základě má podezření, že se podnik, na který se vztahuje kontrola, dopustil protiprávního jednání“ (tamtéž, bod 172, podtržení doplněno zdejším soudem). Na druhou stranu, „Komise nemá povinnost sdělovat adresátovi takového rozhodnutí všechny informace, které má k dispozici o domnělých protiprávních jednáních, ani přesně vymezit relevantní trh, ani provést přesnou právní kvalifikaci těchto protiprávních jednání, ani uvést dobu, během níž k těmto protiprávním jednáním docházelo“ (rozsudek Soudu prvního stupně ze dne 8. března 2007 ve věci T-339/04 *France Télécom SA proti Komisi Evropských společenství*, bod 58, podtržení doplněno zdejším soudem).
30. Dle názoru zdejšího soudu uvedeného výše obsahuje pověření dostatečný popis konkrétního protisoutěžního jednání, kterého se měl žalobce dopustit, a je tedy zřejmé, že právě předpoklad spáchání tohoto skutku mělo místní šetření, potvrdit nebo naopak vyvrátit. Skutek byl v oznámení i pověření dostatečně konkrétně charakterizován tak, aby nebyl zaměnitelný s jiným protiprávním jednáním, což má význam z hlediska dodržení zásady *ne bis in idem*, překážky litispendence a překážky *res iudicata*. Důvod i zaměření šetření byly v pověření jasně vymezeny, pověření bylo žalobci předáno, a žalobce měl tedy povědomost jednak o skutku, pro který bylo správní řízení zahájeno, jednak o oprávnění žalovaného i o svých povinnostech, které z něho plynuly. Pověření tedy zcela

odpovídá požadavkům plynoucím z § 21f odst. 5 zákona o ochraně hospodářské soutěže i z výše citované unijní judikatury.

31. Pokud jde o rozsah místního šetření, ten nemohl přesáhnout rozsah plynoucí z pověření. Pokud pak jde o rozsah plynoucí z pověření, ten nemohl přesáhnout rozsah podezření odůvodněný konkrétními předchozími zjištěními žalovaného. Zdejší soud v rámci své rozhodovací činnosti (srov. např. rozsudky Krajského soudu v Brně ze dne 23. 3. 2017, č. j. 62 A 236/2016-91; ze dne 31. 3. 2017, č. j. 29 A 165/2016-150; ze dne 29. 5. 2017, č. j. 30 Af 29/2016-262) ve vztahu k rozsahu místního šetření podle § 21f zákona o ochraně hospodářské soutěže totiž vychází z toho, že mezi rozsahem podezření, rozsahem pověření a rozsahem samotného šetření musí existovat ekvivalentní vztah (obdobně také rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 30. 1. 2019, č. j. 1 As 80/2018-201). Neexistuje-li, je třeba zkoumat, nakolik se takový stav na průběhu a výsledku místního šetření k újmě soutěžitele (v projednávané věci žalobce) reálně projevil.
32. V každém případě by se kontrolní orgán, tedy žalovaný, měl vyvarovat tzv. lovu informací neboli vyšetřovacích „rybářských výprav“ (*fishing expeditions*); tímto termínem bývá v praxi soutěžních orgánů označován fenomén spočívající buď a) v cíleném vyhledávání dokumentů, které nesouvisí s předmětem a účelem šetření, anebo b) v neodůvodněně širokém vymezení předmětu řízení/šetření (či kontroly). A právě povinnost žalovaného sdělit soutěžiteli před zahájením místního šetření jeho důvod a účel má zaručit nejen to, že zamýšlené šetření je odůvodněné, ale zejména má umožnit soutěžitelům uvědomit si rozsah jejich povinnosti spolupráce při zachování jejich práva na obhajobu a zabránit zmiňovaným fishing expeditions. Jak uvedl Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 8. 11. 2019, č. j. 5 As 339/2018-40, *„nároky na správní orgán při vymezování předmětu řízení v této fázi řízení musí být reálné, protože hlavní část správního řízení, při níž dochází k shromažďování důkazů a jejich vyhodnocování, teprve nastane. Ve fázi zahájení správního řízení žalovaný nemůže disponovat důkazy, ze kterých by byl schopen přesně popsat všechny okolnosti a do detailů formulovat celý rozsah protisoutěžního jednání. Proto žalovaný zpravidla přistupuje k provedení místního šetření, neboť právě místní šetření je klíčovým nástrojem pro získání relevantních informací o protisoutěžním jednání účastníků řízení. Jde o nezbytný nástroj v rámci vyšetřovací pravomoci soutěžního úřadu, jehož účelem je zajištění důvěryhodných a jedinečných důkazů pro zjištění a následné potrestání protisoutěžního jednání“*.
33. Kontrolní orgán je tedy povinen vycházet z pojatého podezření a s ohledem na něj formulovat předmět řízení potažmo účel místního šetření. Provede-li s tímto zaměřením, respektujícím předem vymezený rozsah, šetření na místě v obchodních prostorách účastníka řízení a přitom náhodně narazí na dokumenty, které naznačují existenci jiného než prověřovaného protisoutěžního jednání, může je využít k zahájení nového, jiné správního řízení (popř. podle povahy věci k rozšíření předmětu původního řízení).
34. Formulace zvolená v pověření zcela jednoznačně vypovídá o tom, že místní šetření se mělo vztahovat toliko k zajištění dokumentů vztahujících se k domnělému jednání žalobce spočívajícímu v určování maloobchodních cen odběratelům – toto jednání bylo v pověření konkrétně specifikováno. Toto vymezení nijak nepřesahuje rozsah indicií, které žalovaný získal před zahájením předmětného správního řízení a které se týkaly právě takového jednání. Dále zdejší soud uvádí, že obsah správního spisu jakkoli nenasvědčuje tomu, že by samotná realizace místního šetření měla přesáhnout rozsah stanovený pověřením. Doba vzniku ani obsah dokumentů nalezených v průběhu místního šetření nenasvědčuje tomu,

že by žalovaný místní šetření pojal jako zakázanou „rybářskou výpravu“ směřující nalezení jakýchkoli dokumentů nesouvisejících s jednáním žalobce spočívajícím ve stanovování a následné kontrole maloobchodních cen. Namítá-li žalobce že se téměř polovina zjištěných dokumentů týkala let 2016 – 2019, tato zjištění nelze jakkoli považovat za důkaz o překročení rozsahu podezření žalovaného, resp. pověření, neboť jak uvedl soud výše, žalovaným provedené cenové srovnání vzbuzuje důvodnou pochybnost o přetrvávajícím protisoutěžním jednání žalobce a odůvodňuje tak vyhledávání dokumentů pocházejících z těchto let. Ani skutečnost, že v rámci vyhledávací činnosti žalovaný našel dokumenty svědčící o uzavírání cenových dohod přeshraničního charakteru, neznamená, že místním šetřením přesáhl rozsah podezření, či pověření. Takto zjištěné skutečnosti však mohou být důvodem pro rozšíření předmětu správního řízení, k němuž ostatně v projednávané věci došlo, jak vyplývá z oznámení o rozšíření předmětu správního řízení ze dne 10. 6. 2019, č. j. ÚOHS-S0214/2019/KD-16077/2019/820/Kba, neboť zjištění o možném protisoutěžním jednání na území Slovenské republiky odůvodňuje rozšíření předmětu správního řízení na možné porušení čl. 101 odst. 3 Smlouvy o fungování Evropské unie, způsobilé ovlivnit obchod mezi členskými státy Evropské unie. K žalobcem namítané nedůvodnosti rozšíření předmětu správního řízení soud toliko uvádí, že nebylo-li shledáno samotné místní šetření nezákonným, nemůže být případná nezákonnost následných úkonů žalovaného z povahy věci vyvolána samotným místním šetřením. Shledává-li však žalobce rozšíření předmětu správního řízení jakkoli neoprávněným, zdejší soud upozorňuje, že taková otázka vybočuje z rozsahu projednávané zásahové žaloby, neboť se jedná o úkon provedený mimo místní šetření, které žalobce označil jako nezákonný zásah. Spatřuje-li jej žalobce nezákonným, bude se proti němu moci bránit v rámci probíhajícího správního řízení.

35. Považuje-li žalobce místní šetření za „ukázkový případ tzv. rybářské výpravy“, stíhá jej rovněž důkazní břemeno k takovému tvrzení. Zdejší soud s odkazem na rozsudek rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 24. 8. 2010, č. j. 4 As 3/2008-78, uvádí, že *„míra precizace žalobních bodů do značné míry určuje i to, jaké právní ochrany se žalobci u soudu dostane. Čím je žalobní bod, byť i vyhovující, obecnější, tím obecněji k němu může správní soud přistoupit a posuzovat jej. Není naprosto namístě, aby soud za žalobce spekulativně domýšlel další argumenty či vybíral z reality skutečnosti, které žalobu podporují. Takovým postupem by přestal být nestranným rozhodčím sporu, ale přebíral by funkci žalobcova advokáta“*. Úlohou zdejšího soudu v této věci není domýšlet za žalobce možné důvody pro jeho tvrzení. Nutno předeslat, že žalobce měl možnost být, resp. byl, po celou dobu předmětnému místnímu šetření přítomen. Měl tak možnost vidět i zaznamenávat způsob jeho provádění. V průběhu místního šetření, ani při seznámení s protokolem však žádnou námitku v tomto směru nevznsl.
36. Z žalobcem konkretizovaných žalobních námitek spíše vyplývá, že žalobce považuje za nezákonný samotný rozsah pověření, jenž dle jeho názoru neodpovídá rozsahu podezření, z čehož dovozuje „bezbrehost“ rozsahu provedeného místního šetření. Dospěl-li však soud k závěru, že zjištění, která měl žalovaný k dispozici, vzbuzovala důvodné podezření z vymezeného protisoutěžního jednání, toto protisoutěžní jednání bylo v pověření pro účely provedení místního šetření dostatečně konkrétně specifikováno a rozsah provedeného místního šetření, jak vyplývá z protokolu, nepřekročil rozsah uvedený v pověření, nemá důvod domnívat se, že se místním šetřením žalovaný dopustil nepřípustné „rybářské výpravy“. Lze tedy uzavřít, že konkrétní žalobní námitky, jež by k tomuto tvrzení mohly směřovat, byly soudem vyvráceny výše.

37. Nedostatečné odůvodnění pověření spatřuje žalobce dále v tom, že žalovaný v jeho obsahu teritoriálně nevymezil domnělý relevantní trh. Takovou povinnost mu však zákon neukládá. Náležitosti pověření stanoví § 21f odst. 5 zákona o ochraně hospodářské soutěže, který požaduje, aby obsahovalo „zejména jméno, popřípadě jména, příjmení, funkci a podpis osoby oprávněné k jeho vystavení, datum vyhotovení a otisk úředního razítka, dále právní ustanovení, podle kterého má být šetření provedeno, označení obchodních prostor soutěžitele, v nichž má být šetření provedeno, předmět šetření a datum jeho zahájení, jakož i jméno, popřípadě jména a příjmení zaměstnanců Úřadu, případně dalších Úřadem pověřených osob, které mají šetření provést“. Pro účely provedení místního šetření a jemu předcházejícího pověření je podstatné především věcné vymezení domnělého protisoutěžního jednání. Tato povinnost byla žalovaným, jak výše uvedeno, beze zbytku splněna, neboť z pověření výslovně vyplývá podezření, jaké konkrétní nezákonné praktiky a při jaké činnosti žalobce používá. Teprve na základě skutečností zjištěných provedeným místním šetřením je možné přesněji definovat (mimo jiné teritoriální) rozsah tohoto jednání. Tato otázka je předmětem samotného správního řízení, přesně jak uvádí žalovaný.
38. K časovému vymezení domnělého protisoutěžního jednání se vyjádřil Tribunál v rozsudku ze dne 20. 6. 2018 ve věci T-621/16 *České dráhy, a.s. proti Komisi*, bod 82, tak, že „[z] ustálené judikatury vyplývá, že Komise nemá povinnost uvést v rozhodnutí, kterým se nařizuje provedení kontroly, dobu, během níž k domnělým protiprávním jednáním docházelo (viz rozsudek ze dne 25. listopadu 2014, *Orange v. Komise*, T 402/13, EU:T:2014:991, bod 80 a citovaná judikatura). Proto v případě, kdy se Komise navzdory této judikatuře rozhodne uvést dobu, během níž mělo k domnělým protiprávním jednáním docházet, nelze jí vytýkat, že tak učinila příliš široce“.
39. Žalovaný se obdobně jako ve výše popsané věci rozhodl dobu domnělého protisoutěžního jednání žalobce jak v pověření, tak v oznámení o zahájení řízení uvést. Vymezený časový rámec přitom plně odpovídá zjištěním žalovaného, neboť mezi ta patří nejen e-mailová komunikace z let 2012 – 2015, nýbrž také srovnání internetových cen vybraných výrobků provedené žalovaným v období březen – květen 2019. Podezření žalovaného zahrnující i období let 2016 – 2019 je tak zcela důvodné a opodstatněné. Dle názoru zdejšího soudu by bylo absurdní požadovat po žalovaném konkrétní a úzeji definované časové meze jeho podezření, když právě indicie jemu známé nasvědčují doposud přetrvávajícímu postupu. Naopak užší časové vymezení, resp. konkrétní časové ohraničení by bylo toliko nepodloženým odhadem žalovaného, kterým by popíral primární účel své činnosti – tj. jednání tohoto druhu odhalovat a postihovat.

VI. Shrnutí a náklady řízení

40. Ve světle výše uvedeného zdejší soud uzavírá, že místní šetření provedené žalovaným dne 6. 6. 2019 obstálo, pokud šlo o otázku jeho vhodnosti, neboť žalovaný před zahájením místního šetření disponoval konkrétními podklady, které nasvědčovaly konkrétnímu typu podezření z deliktního jednání žalobce; spis obsahoval věrohodné skutečnosti, na nichž se zakládaly domněnky žalovaného o protisoutěžním jednání a z nichž vyplývá věcné vymezení okruhu dokumentů, na jejichž zajištění se mělo místní šetření zaměřit. Místní šetření obstálo také ve vztahu k jeho rozsahu, neboť soudem nebylo zjištěno, že by žalobce vyhledával informace nesouvisející s původním podezřením, respektive prováděl

neadresný lov informací. Rovněž délka místního šetření - jeden den v délce jednotek hodin - nemůže být považována za excesivní.

41. S ohledem na uvedené proto nepovažuje soud místní šetření provedené dne 6. 6. 2019 za nezákonné. Z toho důvodu nemůže být ani tvrzený zásah žalovaného do základních práv žalobce považován za nezákonný. Není proto ani důvodu, aby žalovanému byla zapovězena možnost užití dokumentů získaných předmětným místním šetřením ve správním řízení, respektive aby mu byla uložena povinnost odstranit nalezené dokumenty ze správního spisu. Žalovaný je v oblasti nakládání s dokumenty získanými při místním šetření vázán zákonem, soud však není na základě posouzení podané zásahové žaloby oprávněn definovat mu rozsah jeho pravomocí týkajících se nakládání s takovými dokumenty.
42. Krajský soud na základě shora provedeného posouzení neshledal žalobu důvodnou, a proto ji ve smyslu § 87 odst. 3 s. ř. s. zamítl.
43. O nákladech řízení bylo rozhodnuto ve smyslu § 60 s. ř. s., podle kterého nestanoví-li tento zákon jinak, má účastník, který měl na věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. V dané věci neúspěšný žalobce nemá právo na náhradu nákladů řízení a žalovanému v souvislosti s tímto řízením žádné náklady řízení nad rámec jeho běžné administrativní činnosti nevznikly.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Brno 10. prosince 2019

JUDr. Jaroslava Skoumalová v. r.
předsedkyně senátu